

ISMÉT ELMESZELTÉK A SEBESSÉGMÉRŐRENDŐRÖKET „LÁTHATÓVÁ TÉVŐ” TÖRVÉNYT

Inkognitóban is radarozhatnak

Lesben állnak. A rendőrök továbbra is használhatnak „civil” autókat a sebességmérés során

Az alkotmánybíróság másodszor is úgy döntött, hogy ellentétes az alaptörvénnyel az a parlament által jogerősen elfogadott jogszabály, miszerint kizárólag a rendőrség megkülönböztető jelzéseivel ellátott járművekből lehet sebességet mérni a közutakon.

» KRÓNIKA

Az alaptörvénnyel ellentétesnek nyilvánította a román alkotmánybíróság azt a törvényt, amely kizárólag a közlekedérendészet megkülönböztető jelzéseivel ellátott, jól látható helyen

állomásozó gépjárműveiben elhelyezett készülékekkel tette volna lehetővé a sebességmérést. A bukaresti taláros testület Klaus Johannis államfő normakontrollja nyomán vizsgálta szerdán a bukaresti képviselőház által – döntéshozó kamaraként – május 14-én megszavazott jogszabályt.

A Florin Roman, az ellenzéki Nemzeti Liberális Párt (PNL) parlamenti képviselője által kidolgozott módosító indítvány többek között előírta, hogy kizárólag a rendőrség megkülönböztető jelzéseivel ellátott járművekből lehet sebességet mérni, és a mobil (pisztoly típusú) radarokat a rendőrségi járművektől legfeljebb 10 méteres távolságra kell elhelyezni. A jogszabály azt is leszö-

gezte, hogy tilos olyan járművekből mérni a sebességet, amelyek nem jól látható helyen állomásoznak. Florin Roman képviselő szerint a közúti rendelkezések egységes szabályozását (KRESZ) módosító indítvány célja a megelőzés. Az előterjesztés ellenzői – többek között a rendőri szakszervezetek – azonban úgy vélekedtek, hogy a kezdeményezés megnehezíti a rendőrség számára a gyorsajtkiszűrését.

A jogszabályt egyébként második alkalommal nyilvánította alaptörvénnyel ellentétesnek az alkotmánybíróság, amely tavaly novemberben – ugyancsak Klaus Johannis elnök észrevételei alapján – egyszer már visszaküldte a parlamentnek a törvényt.

Folytatódott az „ékezeteharc” Marosvásárhelyen

» PÁVA ADORJÁN

Csütörtökön is folyt a vita, hogy kijavítják-e a helytelenül, ékezetek nélkül írt magyar neveket a marosvásárhelyi Liviu Rebreanu Általános Iskola által kiadott hivatalos iratokban. Amint arról beszámoltunk, a vegyes tannyelvű tanintézet vezetősége megtagadta, hogy magyar ékezetekkel tüntesse fel a hivatalos iratokban a nyolcadik osztályt végzett diákok nevét. Az iskola titkárnőjének és igazgatójának korábbi indoklása szerint a magyar nyelv ékezetekének használata azért nem volt lehetséges, mert „a titkárságon használt szerver nem ismeri” a magyar ékezeteket.

Tatár Lehel, a Szabad Emberek Pártjának (POL) önkormányzati képviselője a Rebreanu vezetőtanácsának tagjaként próbált megoldást találni a Civil Elkötelezettség Mozgalom (Cemo) által jelzett problémára, ezt pedig hozzászólásban is jelezte a civil szervezet Facebook-oldalán – számolt be a Fötér.ro portál. A hozzászólásból kiderül, két iratról van szó: az oklevelet a tanfelügyelőség küldi az iskolákba, amit helyben töltenek ki, míg a másik bizonylatot ott nyomtatják, ezen az elmúlt évek tanulmányi átlagai szerepelnek. Mivel hivatalos

okmányokról van szó, az adatok hitelességéért az iskola vezetősége felel, és az esetleges hibákat kötelesek kijavítani – közölte Tatár, aki szerint ez már csütörtökön megtörténhetett, ám csak azon diákok esetében, akik jelezték a hibát. A tanácsos bejegyzését utólag törölték a Cemo Facebook-oldaláról. A jogvédő szervezet ugyanakkor szerdán délután közölte, az általuk kezdeményezett jogi és hatósági eljárásoknak „megvan az eredménye, hiszen az ügybe bevont fontos állami intézmények – a tanfelügyelőség és a tanügyminisztérium – nyomására az iskola vezetősége beadta a derekát”, és a hivatalos átirat szerint kijavíthatják a hibákat.

Azonban a Cemo Facebook-oldalán közölt csütörtök délutáni bejegyzés szerint az igazgató a minisztériumi felszólítás ellenére sem akarja kicserélni az okleveleket. „Szerencsés lenne, ha az iskola magyar tanárai és az RMDSZ által kinevezett magyar aligazgató, Vincze Csilla is tenne az ügy érdekében valamit. Az iskola egyik tanára azt állította, hogy az okleveleket magyarul állítják ki, ehhez képest az igazgató még most sem hajlandó azokat a magyar karakterek helyes használatával kitölteni” – közölte a Cemo, amely a nap

folyamán „további lépéseket fogantatosított az ügy sikeres megoldása érdekében”.

Eközben a Nethuszár portál csütörtökön délután megszólaltatta Mimi Ionică Cuciureant, a Rebreanu igazgatóját, aki azt állította: az ügy megoldódott, és nem igaz, amit a Cemo közölt, hogy csütörtökön visszautasították volna a diplomák és a bizonyítványok „magyarítását”. A Nethuszár által idézett intézményvezető szerint a nyolc osztály elvégzését igazoló és a gimnáziumi beiratkozáshoz szükséges tanulmányi bizonyítvány (foaie matricolă) minden egyes példányát már kijavították. A diákok ugyanakkor oklevelet is kapnak, amely a nyolc osztály elvégzését bizonyítja. Ez viszont egy, a tanügyminisztérium által kiállított formanyomtatvány, így ezeket az iskola nem tudja azonnal kijavítani, nem is áll rendelkezésükre a szükséges mennyiségű okirat. Az igazgatóhoz hozzátette, a bizonyítvány esetében – amelyeket az iskola titkárságán állítanak ki – megoldották, hogy az általuk használt program az ékezeteket is ismerje – Cuciurean szerint egyébként eddig román ékezeteket sem használtak. Vincze Csilla aligazgató megerősítette, hogy javították a diákok okiratait.

BALOGH
LEVENTE

» VEZÉRCIKK

Román konfliktusrendezés provokációval

Úgy tűnik, a legendás román diplomácia új eszközzel kísérletezik a Magyarországgal fennálló évszázados nemzetközi konfliktusok „rendezésére”: a folyamatos és arcátlan provokációval. Ezen újítás legutóbbi megnyilvánulása a román külügyi tárca két közleménye, amelyben Sziijártó Péter magyar és Teodor Meleşcanu román külügyminiszter keddi találkozásánál az azt tartotta fontosnak kiemelni, hogy a román főkkülgügyér visszafogottságra intette magyar kollégáját, illetve a budapesti politikumot, ugyanis az utóbbi időben „a magyar–román párbeszédet mesterséges módon feszültté tették”. Emellett szokás szerint volt elég vastag a bőr a román külügyesek arcán ahhoz, hogy a magyar fél „folyamatos provokációit” emlegessék.

A román külügy megjegyzése minősített esete annak a sokéves bukaresti gyakorlatnak, hogy jól hangzó, európai panelek mögé bújva, diplomatikus semmitmondással próbálják elfedni a romániai magyar közösséget a román hatóságok részéről ért atrocitások miatti magyar bírálatok jogosságát. Ugyanakkor a román fél az utóbbi időben a jelek szerint annyira nyeregben érzi magát, hogy úgy döntött: azzal próbálja a saját magyarellenes lépéseit palástolni, hogy Magyarország, illetve a magyarokat provokálja, hát-ha a provokációra olyan, a kelleténél agresszívabb reakció születik, amelyre hivatkozva aztán bennünket kiálthatnak ki bűnbaknak a helyzet elmérgesedéséért.

Ennek a legszembetűnőbb esete az úzvölgyi osztrák–magyar katonai temető, illetve az azt csendes imával védő magyarok ellen megszervezett román támadás, amelyben egyértelműen részesek voltak a román állami szervek is. Hiába nem jött be a provokáció, mivel a magyarok okosan nem mentek bele az adok-kapokba, a román kormány kommunikációjában a mindvégig békés és passzív magyarokat tette felelőssé a románok által megszervezett pogromkísérlet miatt, és a román felelősök helyett magyar előljárókat bírságot meg. Megemlíthető a közigazgatási törvénykönyv módosítása is, amely ismét csak hátrányos a magyarokra nézve, de ebbe a sorba illeszkedik két kormánypárti honatyai törvénytervezete is június 4-e, a trianoni diktátum román ünnepnappá nyilvánításáról – az ötlet kizárólag a magyarok hergelését szolgálja.

És most itt van a román külügy újabb tenyérbe mászó kijelentése, amellyel épp a magyarellenes román lépések leállítását kéri magyar felet próbálja kioktatni. A jelek szerint a bukaresti illetékesek nagyon úgy érzik, hogy nekik áll a zászló, ezért próbálják tovább élezeni a magyar–román konfliktust, és azt a látszatot kelteni, hogy azért nem a magyarellenes lépéseket tevő román fél a felelős.

Bukarest érzi, hogy a trianoni diktátum közelgő századik évfordulója kapcsán ismét fokozottabb nemzetközi figyelem irányulhat a magyar–román viszonyra és a román kisebbségpolitikára. Ezért próbál mindent megtenni annak érdekében, hogy a konfliktusért mi, a magyar fél tűnjön felelősnek, mint olyan tényező, amely nem akarja tudomásul venni a nemzetközileg szentesített határokat, és „revizionista” szándékait az amúgy „példaértékű” román kisebbségpolitika indokolatlan bírálatával próbálja leplezni.

A román fél arra alapozhat, hogy a Budapest és az EU vezető intézményei közötti konfliktus az ő malmára hajtja a vizet, hiszen az ellenszenvessé teszi a magyarokat a nyugati illetékesek előtt. Ugyancsak aduként kezelik a Washington és Bukarest közötti partnerséget, hiszen Romániát a fekvése különösen fontossá teszi az Egyesült Államok számára.

Ilyen helyzetben a magyar félnek kevés eszköz áll a rendelkezésére – azokat azonban maximálisan ki kell használnia. Az első a Bukaresttel folytatott higgadt, de határozott párbeszéd, illetve annak felmérése, milyen területeken lehet a magyar befolyás latba vetésével jobb belátásra bírni Bukarestet. Persze a román politikát ismerve nem is feltétlenül Bukarestet kell jobb belátásra bírni, hanem a térségben legnagyobb befolyással rendelkező nagyhatalmat, amelyhez Románia szokása szerint törleszkedik – ez jelenleg az Egyesült Államok. Nem lehet elégszer megismételni, hogy minden eszközzel jelezni kell Washingtonnak és persze az EU-nak is: ahhoz, hogy Romániában semmi se fenyegetse az etnikai békét és a belső stabilitást, a magyar közösség jogköveteléseinek kielégítő és megnyugtató rendezése szükséges. Ami a legkevésbé sem egy önfeladó „Neptun 2”-t jelent.

És persze azt is, hogy a magyarellenes provokációk leállítására jóval normálisabb feltételeket biztosítana az érdemi, higgadt párbeszédhez.